

Άγιος Δημήτριος

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025
ΠΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

(Ματθ. α' 1 - 25)

(Εβρ. ια' 9-10, 32-40)

Υποδοχή του Θείου Βρέφους

“Αυτός γάρ σώσει τον λαόν αυτού
από των αμαρτιών αυτών”.

Λίγες μόνο μέρες μας χωρίζουν από την κοσμοσωτή-
ρια ημέρα της Γεννήσεως του Θεανθρώπου. Οι χαρμόσυ-
νες κωδωνοκρουσίες των ναών θ' αντιλαλούν στα πέρατα
της οικουμένης και θ' ακούμε και πάλιν τους αγγέλους να
δοξολογούν το μεγάλο και παράδοξο μυστήριο της σάρ-
κωσης του άναρχου Θεού.

Σήμερα γεννάται

Για τον συνειδητό χριστιανό, που γνωρίζει τι πιστεύει και
γιατί ζει, το μυστήριο της σαρκώσεως είναι συγκλονιστικό όχι μόνο
γιατί φανερώνει την άφατη κένωση του Θεού για το δικό μας πλου-
τισμό, αλλά κυρίως γιατί σαν διαρκές μέσα στην Εκκλησία γεγο-
νός, δίνει την δυνατότητα στους ανθρώπους όλων των εποχών να
το βιώσουν στην εποχή τους. “Σήμερα ο Χριστός εν Βηθλεέμ γεν-
νάται εκ Παρθένου. Σήμερα ο άναρχος άρχεται και ο Λόγος σαρ-
κούται”. Αυτό το “σήμερα” δεν είναι λογοτεχνική έκφραση. Είναι
μια πραγματικότητα. Σήμερα, μέσα στην Εκκλησία γεννάται ο
Χριστός. Σήμερα μέσα σ' ένα κόσμο που μαστίζεται από τη βία και
την τρομοκρατία, “ο ειρήνης πρύτανης προέρχεται Χριστός, ειρη-
νεύσαι τα σύμπαντα”.

Γιατί ενανθρώπησε;

Γιατί ενανθρώπησε ο Θεός; Ο θεοφώτιστος ερμηνευ-
τής των Γραφών ιερός Δαμασκηνός και όλοι οι πατέρες

Α
Γ
Ι
Ο
Σ

Δ
Η
Μ
Η
Τ
Ρ
Ι
Ο
Σ

9
3,
3

F
M

S
T
E
R
E
O

που εγκωμίασαν με ιερές συγγραφές το γεγονός της Γεννήσεως του Χριστού, καταλήγουν στην ακόλουθη απάντηση: “Ο Υιός του Θεού ενανθρώπησε για να χαρίσει ξανά στον άνθρωπο εκείνο για το οποίο δημιουργώντας τον, τον προόρισε. Τον δημιούργησε σύμφωνα με τη δική του εικόνα, λογικό και ελεύθερο, προορισμένο να είναι όπως και ο Δημιουργός του, τέλεια ενάρτεος, πράγμα κατορθωτό για την ανθρώπινη φύση. Ο Θεός, λοιπόν, δημιούργησε τον άνθρωπο σε πλήρη κοινωνία μαζί του για να μείνει άφθαρτος, τον ανέβασε στη σφαίρα της αθανασίας. Εμείς όμως αυτά τα γνωρίσματα της θείας φύσεως τα αλλοιώσαμε με την παράβαση της εντολής και περάσαμε στην παράταξη της κακίας με αποτέλεσμα να χάσουμε την κοινωνία με τον Θεό.

Επειδή, λοιπόν, ο Θεός μάς πρόσφερε το ύψιστο και δεν το διαφυλάξαμε, χρειάστηκε να κατέβει αυτός στο χείριστο, δηλαδή να προσλάβει τη δική μας φύση, ώστε να μας ανοίξει ξανά τους ορίζοντες του αρχαίου προορισμού. Κι ακόμα, να μάς διδάξει το ενάρτεο ήθος της βιωτής, αυτό το ήθος που ο ίδιος με την επίγεια ζωή του κατέστησε συγκεκριμένο. Κι ακόμα να μάς ελευθερώσει από τη φθορά, φέρνοντάς μας πάλι σε κοινωνία με τη ζωή του, με τη δική του ανάσταση. Ποιός λοιπόν να μη θαυμάσει του Κυρίου την συγκατάβαση; Θαύμα πάσαν έννοιαν εκπλήττον και συνέχον είναι το μεγάλο αυτό γεγονός. Ο δημιουργός της κτίσεως πλάθεται μέσα στα σπλάχνα της αγίας κόρης. “Ο άναρχος άρχεται και ο Λόγος σαρκούται”.

Αγαπητοί, εδώ και αρκετές μέρες η Εκκλησία συνεχώς μάς προτρέπει να υψωθούμε από τα γήινα στα ουράνια, να εγκαταλείψουμε τα μάταια και να ποθήσουμε τα αιώνια. “Χριστός γεννάται, δοξάσατε, Χριστός εξ ουρανών, απαντήσατε, Χριστός επί γης, υψώθητε...”. Ας μη μείνουμε, λοιπόν, μόνο στην εξωτερική προετοιμασία. Ας ευπρεπίσουμε την καρδιά μας με την αγάπη και τη μετάνοια. Ας ετοιμασθούμε κατάλληλα για να κοινωνήσουμε. Μακριά από την Εκκλησία, χωρίς θεία Λειτουργία και Θεία Κοινωνία, τα Χριστούγεννα είναι χωρίς Χριστό.

Εὐαγγελικὸ Ἀνάγνωσμα

Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, υἱοῦ Δαυῖδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. Ἀβραὰμ ἐγέννησεν τὸν Ἰσαὰκ, Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, Ἰούδας δὲ ἐγέννησεν τὸν Φαρῆς καὶ τὸν Ζαρὰ ἐκ τῆς Θάμαρ, Φαρῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἑσρῶμ, Ἑσρῶμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀράμ, Ἀράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμιναδάβ, Ἀμιναδάβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ναασσών, Ναασσών δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαλμών, Σαλμών δὲ ἐγέννησεν τὸν Βοὸζ ἐκ τῆς Ραχάβ, Βοὸζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὠβὴδ ἐκ τῆς Ρούθ, Ὠβὴδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεσσαί, Ἰεσσαί δὲ ἐγέννησεν τὸν Δαυῖδ τὸν βασιλέα. Δαυῖδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σολομῶντα ἐκ τῆς τοῦ Οὐρίου, Σολομῶν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ροβοάμ, Ροβοάμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιά, Ἀβιά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀσά, Ἀσά δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσαφάτ, Ἰωσαφάτ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωράμ, Ἰωράμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ὀζίαν, Ὀζίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωάθαμ, Ἰωάθαμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχαζ, Ἀχαζ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐζεκίαν, Ἐζεκίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Μανασσῆ, Μανασσῆς δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀμὼν, Ἀμὼν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσίαν, Ἰωσίας δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰεχονίαν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος. Μετὰ δὲ τὴν μετοικεσίαν Βαβυλῶνος Ἰεχονίας ἐγέννησεν τὸν Σαλαθιήλ, Σαλαθιήλ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ζοροβάβελ, Ζοροβάβελ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀβιοῦδ, Ἀβιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιακεῖμ, Ἐλιακεῖμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀζώρ, Ἀζώρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Σαδῶκ, Σαδῶκ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἀχειμ, Ἀχειμ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλιοῦδ, Ἐλιοῦδ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἐλεάζαρ, Ἐλεάζαρ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ματθάν, Ματθάν δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰακώβ, Ἰακώβ δὲ ἐγέννησεν τὸν Ἰωσήφ τὸν ἄνδρα Μαρίας, ἐξ ἧς ἐγεννήθη Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Χριστός. Πᾶσαι οὖν αἱ γενεαὶ ἀπὸ Ἀβραὰμ ἕως Δαυῖδ γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ Δαυῖδ ἕως τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος γενεαὶ δεκατέσσαρες, καὶ ἀπὸ τῆς μετοικεσίας Βαβυλῶνος ἕως τοῦ Χριστοῦ γενεαὶ δεκατέσσαρες. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γένεσις οὕτως ἦν· μνηστευθεῖσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυῖδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου, τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ πνεύματος ἐστὶν ἁγίου· τέξεται δὲ υἱὸν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν, αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου λέγοντος· Ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ, ὃ ἐστὶν μεθερμηνευόμενον Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ εἰς γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἄλλοτρίαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξεδέχετο γὰρ τὴν τοὺς θεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἣς τεχνίτης καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει με γὰρ διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ, Σαμψών, Ἰεφθάε, Δαυῖδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δυνάμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐπὶ ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἔκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Πολύφωτοι Αστέρες της Εκκλησίας

Η ΑΓΙΑ ΙΟΥΛΙΑΝΗ

Οι γονεῖς τῆς Ιουλιανῆς ἦταν εἰδωλολάτρεις καὶ θέλησαν νὰ τὴ μνηστεύσουν μὲ κάποιον διακεκριμένο αξιωματοῦχο τῆς Αντιόχειας, τὸν Ελεῦσιο. Ἀλλὰ ἡ Ιουλιανὴ ἀρνήθηκε σθεναρά. Ἡ ἀρνήσή της κατέπληξε τοὺς γονεῖς τῆς, διότι μέχρι ἐκεῖνη τὴ στιγμή δὲν τοὺς εἶχε φέρεי καμιά ἀντίρρηση καὶ ἦταν υπάκουη κόρη. Ὁ Ελεῦσιος μὲ πληγωμένο ἐγωισμό ζητοῦσε ἐκδίκηση. Αφοῦ ἐρεῦνῃσε καὶ παρακολούθησε γιὰ πολὺ καιρὸ τὴν Ιουλιανή, ἔμαθε ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ τῶν γονέων τῆς εἶχε γίνεи χριστιανή. Ἐτσι ὁ Ελεῦσιος τὴν κατήγγειλε στὸν ἐπαρχο, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ συλληφθεῖ καὶ νὰ φυλακισθεῖ. Μέσα στὴ φυλακή, συνεχίστηκαν οἱ προσπάθειες νὰ γίνεи σύζυγος τοῦ Ελευσίου καὶ νὰ ἀποφύγεи τὸν κίνδυνο τοῦ θανάτου. Ὁ Ελεῦσιος μὲ διαταγή τοῦ ἐπαρχοῦ καὶ πολὺ μίσος τὴν μαστίγωσε ἀνελέητα.

Μετὰ ἀπὸ λίγο, τὸ ξίφος τοῦ δημίου ἔκοψε τὸ νεανικὸ κεφάλι τῆς Ιουλιανῆς. Ἀργότερα ὁ Ελεῦσιος, ὅταν βρέθηκε ναυαγὸς σὲ κάποιον ἀγνωστὸ νησί, βρῆκε τραγικὸ τέλος, ὅταν τὸν κατασπάραιξε ἓνα ἀγριο λιοντάρι.

